

[Indenrigsministeren.]

Det ærede Medlem, som har skrevet en af sine grovkornede personlige Artikler i den Anledning, har heller ingen Interesse i det. Det ærede Medlem er jo saa anset, at han altid vil kunne gøre sig gældende uden Hensyn til, hvor Kredsgrænserne gaar. Jeg gaar altsaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard — det nærer jeg slet ikke nogen Tvivl om — vil forstaa, at denne Omlægning er indsat i Forslaget, ligesom de andre, ud fra de teknisk saglige Hensyn, som vi i Ministeriet alene har ment burde præge Forslaget.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det er selvfølgelig rigtigt, at dette Valglovsforslags Skæbne er afhængig af Grundlovsforslagets Skæbne, saadan som det ærede Medlem Hr. Krag sagde — Valgloven er altid Grundlovens tro Følgesvend. Men deraf følger ikke, som jeg synes, det ærede Medlem Hr. Krag udtalte, at Forslaget i denne Samling kun er en Diskussionsgenstand. Nej, Forhandlingerne om den maa føres til Ende sammen med Grundlovsforhandlingerne.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, der spurgte, hvilke af disse Bestemmelser der findes i Lovforslaget, jeg kunde tænke mig sat i Kraft allerede ved det førstkommande Valg, at det er jo ganske øjensynligt allerede nu, at der er en hel Række vigtige Bestemmelser i Forslaget, som der vil være overvældende Tilslutning til her i Tinget, Bestemmelser, som er lige anvendelige og lige ønskelige i den gældende og i den nye Grundlov, og som der derfor maaske kan være gode Grunde for at lade træde i Kraft straks, i hvert Fald for nogle Bestemmelser Vedkommende. Men særlig fremhæve hvilke Bestemmelser, kan jeg ikke, da jeg slet ikke har taget Standpunkt dertil.

Knud Kristensen: Der staar jo i saavel den nugældende som i den foreslaaede Grundlov, at det, man skal tilstræbe, er Sikringen af en ligelig Repræsentation af de forskellige Anskuelser. Under denne Forhandling har forskellige Talere fremhævet, hvor meget de har været med til at gennemføre Retfærdighed, hvor retskafne de har været o. s. v. Det, som altsaa er Maalet, er jo en ligelig Indflydelse paa Landets Styrelse, paa Lovgivningen for de forskellige Vælgere, hvor de end bor i Landet. Nu er da Spørgsmaalet, om dette opnaas ved en rent talmæssig Lighed, for det, man har hævdet her, det, man har begrundet Retfærdigheden og Ligheden med,

er jo, at et vist Antal af Vælgere i de forskellige Dele af Landet ved Afgørelsen af, hvem der skal være valgt, vejer akkurat lige meget.

Er denne Betragtning nu rigtig? Opnaar man Lighed, naar Tallene er akkurat lige store? Paa mange andre af Lovgivningens Omraader underkender vi dette og gennemfører en Lovgivning, som netop gaar ud fra en anden Betragtning. Naar vi f. Eks. i vor sociale Lovgivning, for at tage et Eksempel derfra, bestemmer, at et Ægtepar, som skal have Aldersrente i Københavns, faar 1086 Kr., men i Landdistrikterne 702 Kr., saa er det vel ikke Udtryk for, at man ønsker en ulige Behandling af dem, men det er Udtryk for, at de forskellige Tal ikke paa de forskellige Steder betyder det samme. Naar man i Skattelovene f. Eks., for de mindre Skatteydere i hvert Fald, ogsaa for de middelstore Skatteydere, fradrager som skattefrit for en Forsørger 1 600 Kr. i København og 1 200 Kr. i Landdistrikterne, saa er det ogsaa Udtryk for, at en talmæssig Lighed vilde betyde en skattemæssig Ulighed og Uretfærdighed. Og det samme er Tilfældet med Lønningsloven.

Grunden til, at jeg har nævnt dette Spørgsmaal, er, at jeg vil henlede Opmærksomheden paa, om det samme ikke er Tilfældet valgmæssigt set. Det forekommer mig, at det er det principielle, det, der skulde bevises, at den talmæssige Lighed ogsaa er den fulde Retfærdighed. Men saa vidt jeg har kunnet skønne, har de forskellige Talere, som har berømmet Ligheden og Retfærdigheden, slet ikke omtalt denne Side af Sagen, maaske slet ikke ofret den en Tanke, og det forekommer mig alligevel at være det afgørende. Jeg er ikke i Tvivl om, at dette Spørgsmaal, om de samme Tal i de forskellige Dele af Landet betyder det samme, maa besvares med et ubetinget Nej, og jeg skal søge at bevise det eller give nogle Grunde, der absolut taler for denne min Opfattelse.

F. Eks. har Hovedstaden, den ene Kommune, efter det nuværende Valgsystem og den nugældende Grundlov 24 Folketingsmænd, som i det store og hele har fælles Lokalinteresser, og den vil ifølge den foreslaaede Grundlov og Valglov, saa vidt jeg kan se, kunne opnaa 36 Mandater i Rigsdagen. Men der er jo ikke nogen Kommune eller noget tilsvarende Omraade med Fællesinteresser, som har tilnærmelsesvis den Indflydelse paa Varetagelsen af lokale Interesser, som Hovedstaden har. Og dertil kommer jo, at da Rigsdagens og Regeringens Sæde er Hovedstaden, er det jo langt lettere for Hovedstadens Befolkning end for Be-